

CASES PATI

Celrà, Girona
2006-2013

El projecte per a 13 cases pati en filera a Celrà pretén explorar noves possibilitats per a les tipologies que conformen l'anomenada ciutat jardí.

Es treballa amb la idea de promoure espais d'intensa trobada i intercanvi entre la casa i la trama urbana on es situa, i entre la casa i el medi.

TIPOLOGIA

Residencial

SUPERFÍCIE CONSTRUÏDA

4525 m²

PROMOTOR

Privat

CONSTRUCTOR

Capdeferro Constructor, s.a.

COL·LABORADORS

Blázquez Guanter s.l.p., consultors d'estructures
Enco Aplicacions d'Enginyeria i Control s.l.,
consultors d'instal·lacions

FOTÒGRAF

José Hevia

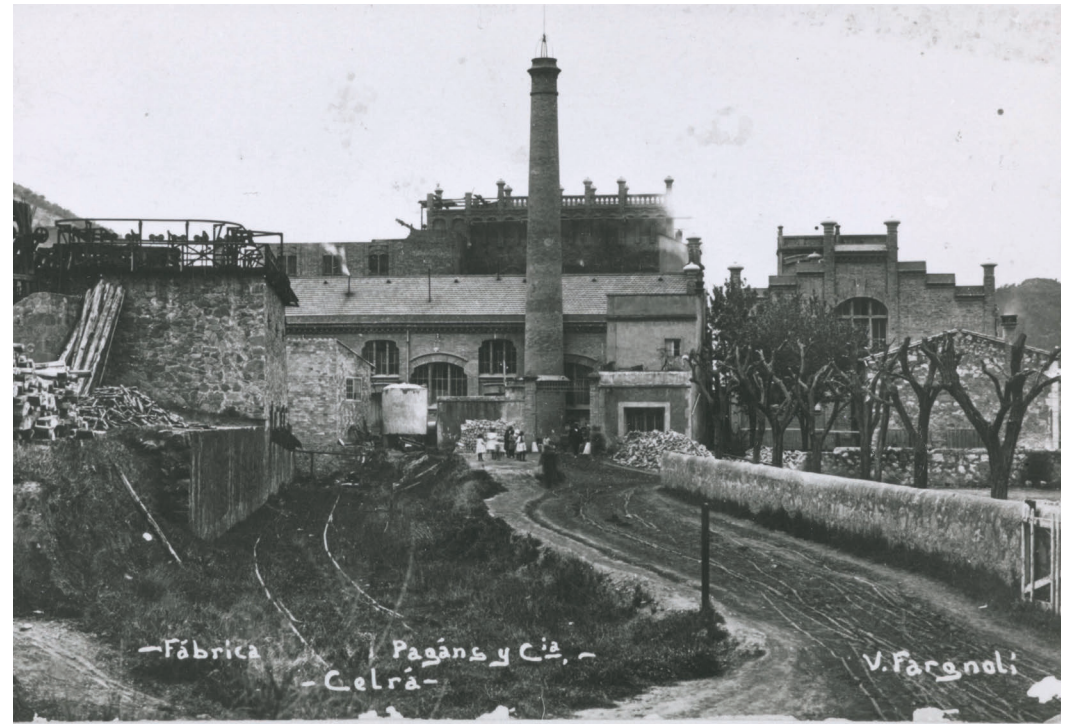
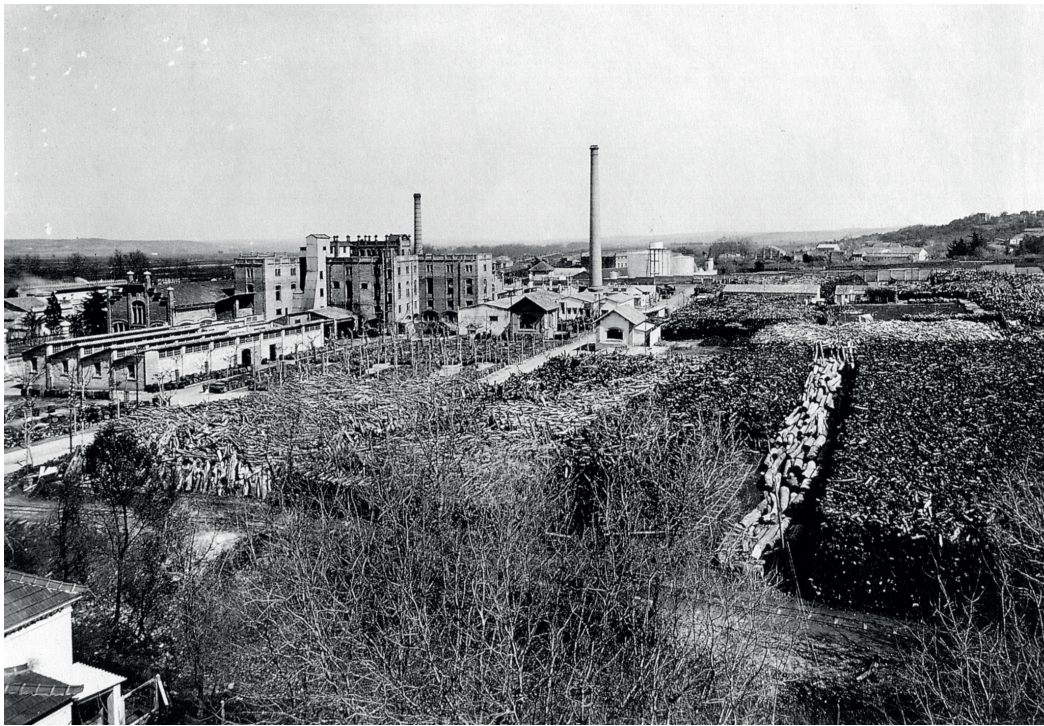
Premi d'Arquitectura de les Comarques de Girona
2014.

Finalista al Premi Internacional d'Arquitectura
BigMat 2015.

Finalista als VI Premis d'Arquitectura Ascensors
Enor 2014.

Finalista als Premis FAD d'Arquitectura 2014.

L'antiga fàbrica de curtits, reconvertida en equipament municipal, caracteritza el lloc i qualifica el creixement urbà del seu entorn.

F1

Vista general del pati de la fàbrica Pagans de Celrà, on pot observar-se l'emmagatzement dels diferents tipus de fusta emprats en el procés de producció dels extractes tànnics. Autor i data desconeguts. Arxiu personal Artemi Rossell.

F2

Ortofotomapa amb l'emplaçament de les Cases Pati. Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (ICGC), 2016.

F3

Fàbrica Pagans de Celrà. S'observa una xemeneia i dos dels edificis de la fàbrica. Data: 1911-1936. Crèdit: Ajuntament de Girona. CRDI (Valenti Fargnoli Iannetta)

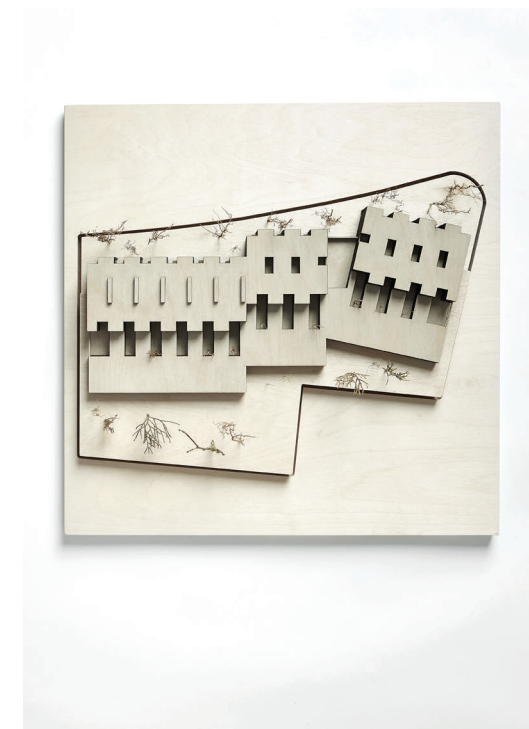
El fet que la normativa urbanística local no establis un límit a la profunditat edificable permet pensar en uns habitatges de 30m de fondària que incorporen el buit en el seu interior. Buit concebut com a centre de gravetat de la casa i focus espacial de totes les cambres que es situen al seu voltant. Buit com a interval, estança íntima i privada exterior, font d'aire i de sol.

El pati configura el microclima de la casa i és l'àmbit on es pot desplegar el microcosmos dels seus diversos habitants.

A escala urbana promovem un espai d'interrelació entre les cases i els vianants a través d'un gran vestíbul verd obert a tothom. Una entrada única al garatge comunitari permet alliberar de vehicles tota l'àrea i afavorir una trobada amable entre l'edifici i el poble.

La meitat dels habitatges compten amb una àmplia estança situada entre l'espai diàfan del garatge i el carrer, en relació directa amb el vestíbul verd. Aquest espai, complementari al programa que es desenvolupa a les plantes superiors, és utilitzable com a àmbit de treball obert a l'espai col·lectiu (consulta d'osteopatia, taller per a classes d'idiomes,...), ideal per algun ús molt específic (espai de música, espai de jocs,...) o com a habitació per a una persona que desitgi o necessiti gaudir d'una certa autonomia (un adolescent, un avi,...). L'existència d'aquest element que actua de xarxera entre l'espai públic i el domèstic proposa l'aparició d'una certa complexitat i riquesa d'usos en els teixits de ciutat jardí, massa vegades deserts d'àmbits que fomentin les relacions entre veïns.

La ceràmica juga un paper fonamental en la materialitat del projecte, tant en l'exterior de l'edifici com en els seus espais interiors. L'ús del maó en les façanes contextualitza la intervenció en el seu entorn més immediat: el seu color fosc li confereix neutralitat i un cert hermetisme, buscant convertir el conjunt en pla de fons de la fàbrica modernista existent i al mateix temps cedir tot el protagonisme als patis interiors que estructurin els habitatges. La constant variabilitat del medi i els seus múltiples matisos durant el transcurs del dia i de les estacions de l'any són capturats pels revestiments ceràmics clars dels patis que aporten domesticitat i una vibració particular de la llum a cadascun dels habitatges.

F1
Vista en planta de la maqueta d'una de les unitats.

F2
Vista en planta de la maqueta del conjunt.

F3
Pati Blau. Santiago Rusiñol, 1913. Museu Nacional d'Art de Catalunya.

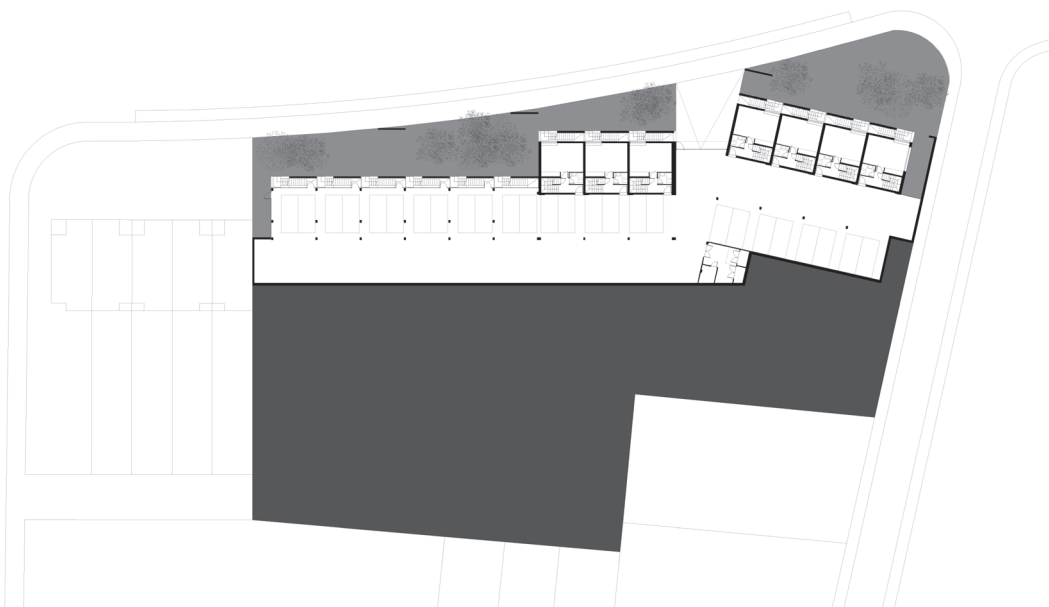
F1

El conjunt de cases com a pla de fons de la fàbrica modernista existent.

F2

L'agrupació dels habitatges permet l'expressió simultània de l'autonomia de cada peça i la unitat del conjunt.

F1
Planta baixa.

F2
Planta primera.

F3
Planta segona.

0 10 20m

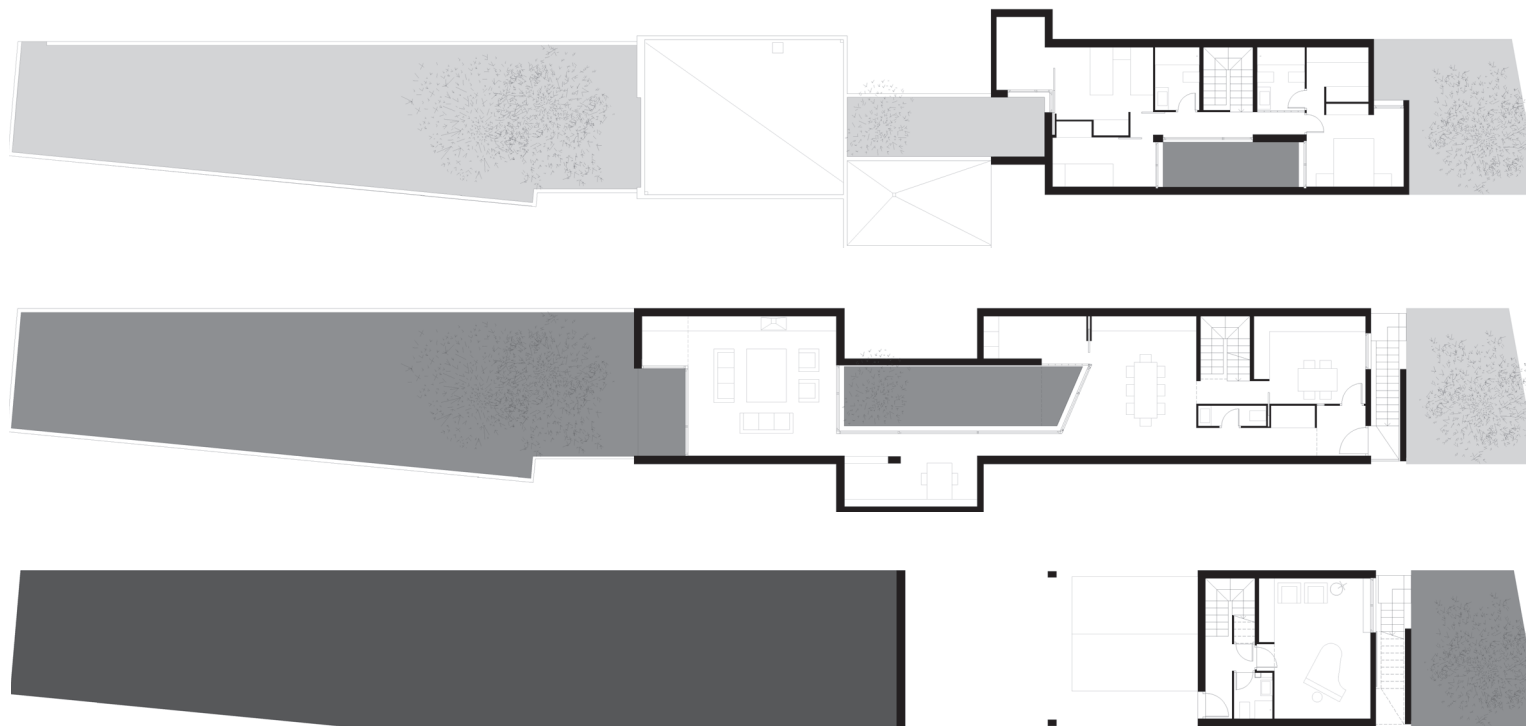

- F1**
Gran vestibul verd obert a tothom entre les cases i el carrer.
- F2**
L'alineació de la façana es fragmenta per adaptar-se al traçat en corba del carrer de la Fàbrica i fer més amable l'escala del conjunt.

*Les cases
proporcionen
un pla de fons
per a la fàbrica i
ahora configuren
àmbits interiors
de contacte íntim
amb el medi a
l'entorn dels patis.*

F1
Planta segona.

F2
Planta primera.

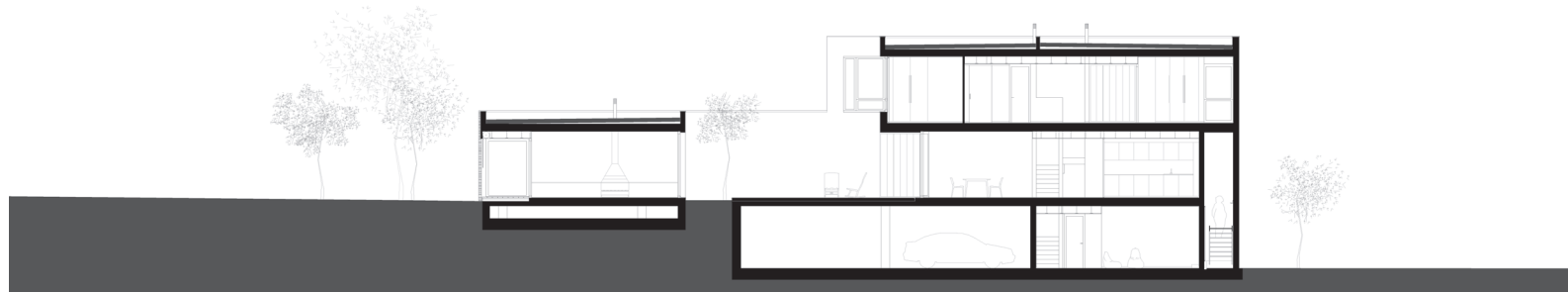
F3
Planta baixa.

F4
Maqueta. Alçat oest.

0 5 10m

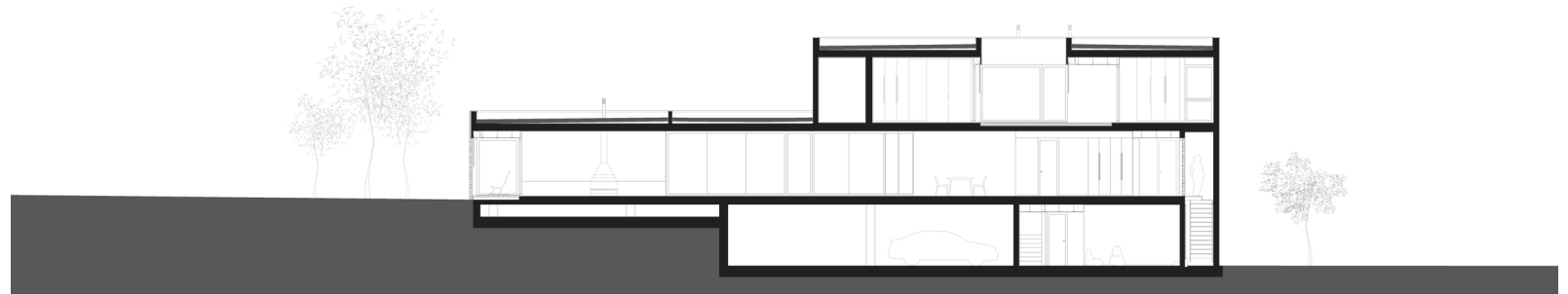

F1
Secció pel pati de la planta primera.

F2
Secció pel pati de la planta segona.

0 5 10m

F1
Els patis com a grans lluerns habitables.

F2
Matèria: ceràmica negra i revestiment de gres clar.

F3
La domesticació del pati configura el microclima de la casa i és l'àmbit on es pot desplegar el microcosmos dels seus diversos habitants.

